

køretøjer bortsælge ved offentlig bortsalg, og at kun 60 pct. af de ved salget opnåede nettobeløb skulle tilfalde vedkommende ejere. Den begrænsede import af personmotorkøretøjer havde medført meget betydelige overpriser på brugte motorkøretøjer, og det fandtes urimeligt, at de pågældende personer eller virksomheder, når de fik adgang til indkøb af et nyt personautomobil, samtidig skulle indkassere den helt ekstraordinære konjunkturgevinst, der var betinget af, at landets økonomiske forhold ikke muliggjorde den fornødne import af personmotorkøretøjer.

Loven var tidsbegrænset indtil den 1. november 1951. Den forlænges ved nærværende lov til *1. november 1952*.

I overensstemmelse med den ved loven givne bemyndigelse har handelsministeriet under 31. januar 1951 udfærdiget de nærmere regler for bortsalg af de i loven omhandlede personautomobiler og fastsat, at disse principielt skal bortsælges ved offentlig auktion, dog med adgang for ejeren til at sælge automobilen gennem en automobilforhandler efter indhentning af skriftlige tilbud, der forelægges automobilfordelingsnævnet, som derefter sammen med en repræsentant for det auktionsfirma, der varetager automobilauktionerne, træffer bestemmelse om godkendelse af sådant salg. I tiden indtil udgangen af august 1951 var der iflg. bemærkningerne til forslaget til nærværende lov ialt bortsolgt 930 personmotorkøretøjer af den pågældende art til et samlet beløb af 7 156 236 kr., hvoraf 2 862 494 kr. i henhold til loven tilfaldt den i lov om afgift af motorkøretøjer § 9, stk. 2, omhandlede vejfond, mens restbeløbet, 60 pct. af nettoprovenuet, blev udbetalt til automobilernes ejere. Af de pågældende 930 motorkøretøjer solgtes 675 ved offentlig auktion, mens ejerne for 255 vognes vedkommende benyttede sig af adgangen til at sælge vognene gennem automobilforhandlerne.

De priser, der er opnået ved auktionssalg og ved salg gennem forhandler, har — efter hvad der oplyses i bemærkningerne — „ligget således, at de 60 pct. heraf, der efter loven tilkommer motorkøretøjets ejer, vel er en betydelig, men efter omstændighederne ikke urimelig pris for de pågældende køretøjer, og erfaringerne må derfor siges at være udtryk for, at den ved loven fastsatte deling af salgsprovenuet med 60 pct. til ejeren og 40 pct. til vejfonden i praksis har vist sig rigtig.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *handelsministeren* bl. a.:

„I den tid, der er gået, siden loven blev gennemført i slutningen af 1950, er forholdene på det pågældende område ikke undergået